Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26110
Copyright: Admont, Benediktinerstift

bene ut cūq; se habæ. Si aū potens ñ uoluisti. ducæ te xpe
ad indigentiū choruū. ut q̄ndo uolueris ñ possis. Et facta ē ca
res caracteris. Non p̄ multū tēpus imperiali indignatione
tēptat̄ ducebat̄ uinct̄. credens iniuste passus abeo. Tē fit
postulator basilii. ut p̄ oratione suā misericordē supipsū
imperatorē facere. Qd̄ a factū ē. Post sexta enī die descen
dit signū imperiale liberare eū de abductione. Ipse aū
factā in se clemtiā ñ ignorans. uenit ad basiliū grās agens
ei. Et aduocans mulierculā restituit ei qd̄ debebat indu
plū de ppriis. DE MYSTICA SATIS REVELATIONE, MORTE
NILLO TĒPORE IVLIANVS IMPIVS IVLIANI APOSTATE.
Imperator pgens ad ūsus psas. uenit in partes cesariensiū
ciuitatis. Basilī aū simul cū coessentib̄ sibi obuiauit ei.
Et uidens eū impator dix. Sup philosophat̄ sū tu o basili.
Qui respondit ei. Vtinā recte philosopharetis. Et optulit ei
p̄ benedictione tres panes hordeaceos. Imperator aū iussit
stipatores suos accipere q̄dē panes. et reddere ei fenū dicēs.
Hordeū enī pabulū ē iumēto. qd̄ dedit nob̄. recipiat et ipse
fenū. Qui suscipiens dixit ei. Nos q̄dē o imperator ex q̄b̄ co
medim̄ obtulim̄ t. tu aū ex q̄b̄ nutris irrationabilitatē
naturę reddidisti nob̄. Voluntaria q̄dē irridens ñ uolun
taria ū nob̄ in pastū fecisti hoc fenno. Iulian̄ denq; au
diens. et in insaniā fact̄. dixit adeū. Pastio nāq; isti f̄ em
absq; absolutione dabit t. Quando aū psas subiciens